

[Indenrigs- og boligministeren.]

overhovedet praktisk muligt, og det ærede medlem ved, at det er noget sådant, der sker.

Det ærede medlem siger, at jeg kom for sent med genbelåningen af byggelånene. Mon det ærede medlem i min situation var kommet tidligere? Lad mig et øjeblik minde om, hvordan udviklingen var. Efter at genbelåningstilsagn var blevet nægtet, den pågældende politik opgivet den 27. oktober i fjor, gik der en lang periode, hvor vi kun havde enkeltstående eksempler på manglende byggelån, og de blev klaret enten ved, at bygherren henvendte sig til en anden bank, eller ved at jeg personlig eller mit departement greb ind og var ligesom formidler overfor banker og pengeinstitutter for sådanne enkelte foretagender. Først sent hen på foråret blev det mere og mere almindeligt, at vi manglede byggelån. Nu kan jeg måske selv gøre ved det, men det er nu ikke anderledes, end at jeg af naturen er frisindet indstillet og mener, at før man går nogen vej, som er planøkonomiens, må man prøve de sædvanlige kanaler. Jeg indkaldte til en forhandling allerede i marts måned med de private banker og forhandlede hele situationen igennem med dem, og de fortalte mig, at der ikke fra deres side var nogen principiel indvending mod at fortsætte byggelånspolitikken, at der kun var hensyn at tage til deres kasser, og at de ikke mente, vi ville komme til at stå overfor, at bankerne principielt nægtede beløb, tværtimod, sagde man. Den 10. april gav en af vore ledende private bankdirektører udtryk for den samme indstilling ved en diskussion i Håndværkerforeningen, hvor jeg var indleder. Kravene, som betalingsbalancen stillede til kasserne, voksede imidlertid, og den situation opstod i sommer, at bankerne nu ligefrem på linie slog ind på at nægte byggelån; undtagelser var der naturligvis, men man afslog som hovedregel. Derefter gik vi til nationalbanken, det gjorde vi altså, såsnart det var klart, at man ikke kunne ordne tingene på normal måde gennem de private banker.

Det forekommer mig, at det ærede medlem skulle notere sig, at således er udviklingslinien, og hvor meget jeg end er tilhænger af, at vi i denne situation supplerer

vore anstrengelser for at bringe orden i landets valutaforhold med en fornuftig kreditpolitik, er jeg for mit vedkommende altid indstillet på i så vid udstrækning, som det nu engang er gør ligt, af sociale og menneskelige grunde at føre boligbyggeriet udenom de alvorligste virkninger af denne kreditpolitik.

Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om det militære byggeri og de krav, som dette vil stille til arbejdskraft og materialer. Jeg takker det ærede medlem for det råd, at vi skal være agtpågivende her. Vi er agtpågivende. Det såkaldte Saxild-udvalg har i høj grad opmærksomheden henvendt på spørgsmålet om, hvorledes man skal tilføre de lokale områder her i landet, hvor der skal bruges særlig meget arbejdskraft, denne arbejdskraft, uden at vi kommer til at opleve en udvikling som den, vi har set andre steder under knaphed på arbejdskraft. Dermed er der ingen garanti for, at vi ikke lokalt vil kunne komme til at opleve en særlig hektisk økonomisk udvikling under indflydelse af de opbygningsopgaver, vi har til forsvaret, naturligvis ikke, men det, der må være vort mål og vor kunst, er at gøre disse tilfælde så få som muligt og at dæmpe udsvingene så stærkt som muligt. Men nogen garanti imod, at der enkelte steder i landet kan opstå en sådan knaphed på arbejdskraft, at det fører til en stedvis inflation, er det ikke muligt at give.

Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om huslejeudligningen. Da det ærede medlem i sin tid gik ind i det udvalg, der beskæftigede sig med lejeloven, boligstøtteloven, boliganvisningsloven og huslejeudligningsproblemet, gjorde det ærede medlem det i følgende situation: der forelå forslag fra den foregående rigsdagssamling om en lejelov, en boliganvisningslov og en boligstøttelov, som ikke var blevet gennemført. Kommissoriet gik ud på, at man skulle drøfte disse spørgsmål, og drøftelsen fandt sted — uden at det i og for sig stod i kommissoriet — på grundlag af de forslag, som rigsdagen i sidste samling havde beskæftiget sig med. Der stod også i kommissoriet, at udvalget skulle beskæftige sig med huslejeudligningsspørgsmålet, men der forelå med hensyn til dette ikke noget forslag. Det ærede medlem sagde ikke: min betingelse for at beskæftige mig med dette pro-